

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Davidem Bezuchou
sídlem Kostelní 10/5, Liberec

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2022, č. j. OSH 1133/21-2/67.1/21316/NL KULK 26872/2022

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 7. 4. 2022, č. j. OSH 1133/21-2/67.1/21316/NL KULK 26872/2022, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9 800 Kč k rukám advokáta Mgr. Davida Bezuchy ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant, odboru dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 12. 11. 2021, sp. zn. MUF 3084/2020/OD/Vr-46, č. j. MUF 27416/2021/OD/Vr. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně v obnoveném řízení nevyhověl žádosti žalobce ze dne 4. 7. 2018 o udělení řidičského oprávnění skupiny A2 a A, neboť žalobce nesplňuje podmínku odborné způsobilosti dle § 82 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích.
2. Z předloženého správního spisu plyne, že správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 27. 4. 2021, č. j. MUF 10016/2021/OD/Vr, přistoupil z moci úřední k nařízení obnovy řízení ve věci udělení řidičského oprávnění skupiny A2 a A žalobci s tím, že podklady využitě v původním řízení, v němž bylo příslušné oprávnění žalobci uděleno, se ukázaly nepravdivými. K odvolání žalobce přezkoumal rozhodnutí o nařízení obnovy řízení žalovaný, který rozhodnutím ze dne 28. 5. 2021, č. j. OD 591/21-2/67.1/21118/NL KULK 39632/2021, provedl dílčí textovou změnu výroku, fakticky však potvrdil nařízení obnovy řízení. Uvedené rozhodnutí žalovaného však bylo později pro vady řízení zrušeno rozsudkem zdejšího soudu ze dne 5. 4. 2022, č. j. 59 A 56/2021-32.
3. Dříve, než soud rozhodl posledně označeným rozsudkem, však správní orgán I. stupně pokračoval v řízení, kdy po nařízení obnovy vedl obnovené řízení a směřoval k meritornímu rozhodnutí. Po provedení ústního jednání a dokazování dospěl k rozhodnutí, jež bylo označeno výše, dne 12. 11. 2021. Také proti prvostupňovému rozhodnutí v obnoveném řízení podal žalobce odvolání, o němž rozhodl žalovaný nyní žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 7. 4. 2022, v jehož odůvodnění se ztotožnil s řešením přijatým správním orgánem I. stupně.
4. V podané žalobě proti rozhodnutí žalovaného žalobce nevznáší výtky proti věcnému posouzení jeho žádosti o udělení řidičského oprávnění. Vznáší však procesní námitku, že rozsudkem zdejšího soudu ze dne 5. 4. 2022, č. j. 59 A 56/2021-32, bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ve věci nařízení obnovy řízení, následné obnovené řízení proto vůbec nemělo být vedeno a nyní žalobou napadené rozhodnutí tedy nemělo být vydáno, neboť postrádá řádný podklad. Žalobce se pokusil situaci řešit podnětem k zahájení přezkumného řízení ohledně napadeného rozhodnutí, avšak bez odezvy. Dle žalobce nebyly správní orgány obou stupňů vůbec oprávněné a příslušné k vydání rozhodnutí v obnoveném řízení, jde o případ nedostatku pravomoci správních orgánů. Tyto vady dosahují dle žalobce takové intenzity, že napadené rozhodnutí je nicotné, nelze vůbec hovořit o správním aktu. Nesprávně obnovené řízení nemůže vyvolávat právní účinky a generovat pravomocná rozhodnutí. Žalobce navrhl, aby soud buď vyslovil nicotnost napadeného rozhodnutí, popřípadě přistoupil k jeho zrušení.

5. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě zrekapituloval průběh správního řízení a uvedl, že žalobě ve věci sp. zn. 59 A 56/2021 nebyl soudem přiznán odkladný účinek. Správní orgán I. stupně tedy mohl po nařízení obnovy řízení pokračovat v řízení, stejně tak žalovaný mohl vést odvolací řízení.
6. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s. ř. s., v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno.
7. Podle § 100 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.
8. Podle § 102 odst. 1 správního řádu je k novému řízení poté, co bylo rozhodnuto o obnově řízení, příslušný správní orgán, který byl příslušný k původnímu řízení v prvním stupni.
9. Podle § 75 odst. 1 s. ř. s. soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
10. Z ustanovení § 100 a § 102 správního řádu plyne dvoufázová koncepce obnovy řízení, jakožto mimořádného opravného, resp. dozorčího prostředku. V prvním stadiu je rozhodováno o tom, zda jsou splněny podmínky pro nařízení obnovy, tedy zda lze vůbec znovu vstoupit do projednávání a rozhodování v řízení, které již bylo pravomocně skončeno. Má-li se tak stát, musí být tato fáze ukončena pravomocným rozhodnutím o tom, že řízení se obnovuje. Jedině v takovém případě lze vstoupit do druhého stadia, jímž je vedení samotného obnoveného řízení a rozhodnutí v něm. Bez pravomocného rozhodnutí o obnově řízení nemá druhé stadium včetně v něm vydaného nového rozhodnutí zákonnou oporu.
11. V daném případě nastala poměrně specifická situace, kdy zdejší soud rozsudkem ze dne 5. 4. 2022, č. j. 59 A 56/2021-32, zrušil odvolací rozhodnutí žalovaného o nařízení obnovy předmětného řízení. Soudu je z jeho činnosti známo, že uvedený rozsudek byl vyhlášen vyvěšením na úřední desce soudu dne 5. 4. 2022, nicméně doručen byl oběma účastníkům až dne 8. 4. 2022, kdy proto nabyl právní moci. Právní mocí rozsudku soudu přestalo existovat pravomocné rozhodnutí o nařízení obnovy předmětného řízení o udělení řidičského oprávnění. Nyní žalobou napadené rozhodnutí žalovaného v obnoveném řízení bylo vydáno vypravením dne 7. 4. 2022. Od tohoto dne jím tedy byl žalovaný vázán.

12. Z uvedeného plyne, že jestliže žalovaný v obnoveném (odvolacím) řízení rozhodl dne 7. 4. 2022, pak rozhodoval v době, kdy existovalo pravomocné rozhodnutí o obnově řízení (1. stádium), a žalovaný proto byl oprávněn vydat rozhodnutí ve druhé fázi obnovy, tedy nové (odvolací) rozhodnutí ve věci samé. Žalovaný tedy nepochybil, neboť právní stav ke dni vydání jeho rozhodnutí mu umožňoval nově meritorně rozhodnout.
13. V zásadě přitom platí ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s., dle něž soud přihlíží ke skutkovému a k právnímu stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí bez zohlednění skutečností nastalých později. Současně však judikatura dovozuje několik typových případů, kdy je namístě výjimečně zmíněnou právní úpravu prolomit. Jde mj. o případy, *kdy žalobou napadené rozhodnutí dodatečně ztratí svoji zákonnou oporu, např. v důsledku zrušení jiného správního rozhodnutí soudem, z něhož později vydané správní rozhodnutí vychází, popřípadě, kdy zde existuje zcela zřejmá závislost (odvozenost) jednoho správního rozhodnutí na druhém* (srov. SOCHOROVÁ, V. § 75 [Přezkoumání napadeného rozhodnutí]. In: BLAŽEK, T., JIRÁSEK, J., MOLEK, P., POSPÍŠIL, P., SOCHOROVÁ, V., ŠEBEK, P. Soudní řád správní. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016.; ze správní judikatury např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2011, č. j. 9 Afs 28/2011-181, či ze dne 15. 9. 2011, č. j. 4 Ads 35/2011-75).
14. Právě takový případ ztráty právní opory v důsledku zrušení dříve pravomocného podkladového rozhodnutí v této věci nastal. Celá druhá fáze obnovy řízení, tedy projednání a rozhodnutí v obnoveném řízení, je jednoznačně odvozena od existence pravomocného rozhodnutí o obnově řízení. Není-li pravomocného rozhodnutí, jímž je nařízena či povolena obnova řízení, nemůže obstát rozhodnutí v obnoveném řízení. Tato závislost druhé fáze obnovy na první vede k tomu, že přestože žalovaný ke dni vydání svého rozhodnutí nepochybil, pak jestliže jím vydané napadené rozhodnutí krátce po vydání ztratilo svou právní oporu v podobě podkladového rozhodnutí, je namístě, aby soud k takové později nastalé skutečnosti přihlédl, a výjimečně tak prolomil pravidlo zakotvené v § 75 odst. 1 s. ř. s.
15. Potřeba takového postupu vyvstává v řešené věci tím spíše, že ze sdělení žalovaného zaslaného soudu plyne, že přestože žalobce podal podnět k zahájení přezkumného řízení ohledně napadeného rozhodnutí, ten nebyl v důsledku pochybení na straně správních orgánů vyřizován, přičemž z časových souvislostí je zřejmé, že lhůta k případnému zahájení přezkumného řízení dle § 96 odst. 1 správního řádu již musela uplynout.
16. Popsaný případ ztráty zákonné opory pro napadené rozhodnutí způsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí, nikoli jeho nicotnost, jak uváděl žalobce. Ten v žalobě používal termíny jako nedostatek pravomoci, příslušnosti či oprávnění k vydání napadeného rozhodnutí. Již z žaloby samotné však v podstatě plyne nepřesné použití těchto pojmů. Žalobce neuvádí, které jiné orgány by dle jeho názoru měly disponovat pravomocí (věcnou příslušností) k projednání věci týkající se udělení řidičského oprávnění. Podstata problému netkví v nedostatku věcné příslušnosti rozhodujících správních orgánů ani v jakékoli jiné zásadní vadě předvídané ustanovením § 77 správního řádu. Napadené rozhodnutí lze považovat za rozhodnutí správního orgánu, které však v důsledku popsané skutečnosti, navíc nezaviněné žalovaným, trpí nezákonností. Vzhledem k uvedenému soud nepřistoupil k vyslovení nicotnosti rozhodnutí žalovaného.

17. Z uvedených důvodů soud postupem podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí žalovaného pro nezákonnost a věc mu podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení, v němž je žalovaný shora vysloveným právním názorem krajského soudu vázán podle § 78 odst. 5 s. ř. s. Ve věci soud rozhodoval, aniž nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalobce i žalovaného.
18. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byl úspěšný žalobce, proto mu soud přiznal právo na náhradu nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému.
19. Náklady byly v případě žalobce tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu dle příslušné položky sazebníku soudních poplatků ve výši 3 000 Kč, odměnou právního zástupce za 2 úkony právní služby v celkové výši 6 200 Kč [2 úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu] a náhradou hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 x 300 Kč za 2 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu). Osvědčení o registraci advokáta k DPH předloženo nebylo. Celkem tak náhrada nákladů řízení činí 9 800 Kč. Soud uložil žalovanému, aby náklady řízení uhradil žalobci k rukám jeho právního zástupce, a to v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem

Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 25. května 2023

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu